

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012953
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122012953.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.04.2023, v trestnej veci proti obžalovanému C. Y. a spol. pre spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/55/2022 zo dňa 20.12.2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému C. Y., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom Q. XXX, okres Prešov,

u k l a d á

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. Y. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- po predchádzajúcej spoločnej dohode s O. Y. právoplatne odsúdeným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov č. k. 1T/55/2022-63 zo dňa 27.09.2022, dňa 27.02.2022 v čase približne o 22:30 hod. neoprávnene vnikol cez uzatvorenú neuzamknutú vstupnú bránu na oplotený pozemok obývaného rodinného domu s popisným číslom XXX v obci Q., okr. Prešov v úmysle vykonať krádež a to tak, že si otvoril vstupnú posuvnú nerezovú bránu, kde následne vošiel na dvor rodinného domu a z oploteného pozemku ukradol kompresor nezisteného typu, farby a značky, pričom O. Y. ho čakal pred vstupnou bránou, kde dával pozor, pričom následne kompresor z pozemku spolu odniesli, rozobrali tak, že z neho

odstránili motorček a kábel, čím týmto konaním spôsobili škodu vo výške 50,- eur pre poškodeného I. C., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom Q. č. XXX, okr. Prešov.

Za to mu podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona bol podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona stanovená skúšobná doba v trvaní 4 rokov.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému C. Y. bola uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne s O. Y. poškodenému I. C. škodu v sume celkom 50,- eur.

Proti uvedenému rozsudku, proti jeho výroku o treste v neprospech obžalovaného, ihneď po jeho vyhlásení podal prokurátor odvolanie, ktoré následne aj bližšie písomne odôvodnil. Má za to, že obžalovanému bolo potrebné pričítať aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Trest odňatia slobody nespojený s jeho výkonom považuje za nedostatočný z hľadiska ochrany spoločnosti a nápravy páchatel'a. Namieta, že súd u obžalovaného dôsledne neaplikoval ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý už bol odsúdený za druhovo rovnaký trestný čin a po tom, ako sa osvedčil (18.1.2022) po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, žalovaného skutku sa dopustil dňa 27.2.2022, má za to, že účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie splní len trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému C. Y. trest odňatia slobody pri polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Napadnutý výrok o treste aj podľa odvolacieho súdu nezodpovedá účelu trestu a zákonom stanoveným kritériám pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest nespojený s odňatím slobody, uložený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, uvedený účel trestu v žiadnom prípade plniť nemôže.

Predovšetkým treba zdôrazniť, že obžalovaný sa protiprávnej činnosti obdobného charakteru nedopustil prvýkrát, pričom za rovnaký trestný čin už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má tri záznamy o spáchaní trestného činu, a to z roku 2014 za krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona (hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený), z roku 2017 za prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/23/2019 zo dňa 07.01.2020, právoplatným 08.01.2020, za spolupáchatel'stvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmiennečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z neho bol podmiennečne prepustený 27.04.2020 so skúšobnou dobou 1 rok, v ktorej sa osvedčil 18.01.2022. Skutok spáchal 14.02.2018, teda v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/121/2017 z 30.11.2017.

Z uvedeného tiež vyplýva, že teraz žalovaný skutok dňa 27.02.2022 spáchal len mesiac po tom, čo sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia vo veci 33T/23/2019.

Znamená to, že súd prvého stupňa chybné určil pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému nepričítal aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený. Súd prvého stupňa si zrejme neuvedomil, že osvedčením v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je spojený vznik fikcie neodsúdenia (teda len v dôsledku osvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia sa na odsúdeného nehľadí, ako by nebol odsúdený). Keďže je daný len rovnovážny pomer poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, neboli splnené podmienky uvedené v § 38 ods. 3 Tr. zákona na zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Preto bolo potrebné vychádzať zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 194 ods. 1 Tr. zákona až na 2 roky.

Ďalej je potrebné poukázať aj na postihnutie obžalovaného za 12 priestupkov, z ktorých 2 boli proti majetku a 8 proti verejnému poriadku a proti občianskemu spolunažívaniu.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaného od páchania trestnej činnosti neodradili nielen sankcie nespojené s výkonom trestu odňatia slobody, ale výchovný účinok na neho nemal ani výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Aj z týchto skutočností je nepochybné, že nie sú správne závery prvostupňového súdu o dosiahnutí účelu trestu už trestom nespojeným s odňatím slobody.

Prehliadnuť nie je možné ani to, že pre opätovné dopustenie sa trestného činu obžalovanému stačilo len to, že ich s kamarátom napadlo, že pôjdu do dediny, či by sa nedalo niečo ukradnúť. Škodu spôsobenú trestným činom nenahradil ani len čiastočne.

Z toho možno dospieť k jednoznačnému záveru, že iný, než nepodmienený trest odňatia slobody u obžalovaného nemôže mať výchovný účinok a nemôže zabezpečiť ochranu spoločnosti pred opätovným páchaním trestnej činnosti.

Preto krajský súd na podklade odvolania prokurátora zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a vo veci sám rozhodol.

Pri rozhodovaní o treste odvolací súd v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie, pohnútku, rovnovážny pomer jednej priťažujúcej okolnosti a jednej poľahčujúcej okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po zhodnotení všetkých skutočností odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu je v prípade obžalovaného možné dosiahnuť trestom odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov nepodmienenčne.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu trestu, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, tak ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odvolací súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd jednomyseľne rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.